

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. november 2016
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Helle Carpentier
Sagsnr.: 2016-0037-0161
Dok.: 2125482

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Kriminalisering af udtrykkelig billigelse af visse strafbare handlinger som led i religiøs oplæring) (L 18), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 31. oktober 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marianne Jelved (RV) og Mette Bock (LA).

Søren Pind

/

Nicolai Winther

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Kriminalisering af udtrykkelig billigelse af visse strafbare handlinger som led i religiøs oplæring) (L 18):

”Ministeren bedes redegøre for, hvorfor man vil bryde med den tillid, der ligger i tavshedsløftet jf. Danske Lov 2-5-20, og hvorledes forkyndere skal have mulighed for at forsvare sig mod anklager om billigelse af kriminelle handlinger fremsagt ved en fortrolig samtale?”

Svar:

Som det fremgår af pkt. 2.2.5 i den kommenterede høringsoversigt (L 18 – bilag 1), følger det af den politiske delaftale indgået den 31. maj 2016 mellem regeringen og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, at både ytringer fremsat i offentlige og ikke-offentlige sammenhænge skal være omfattet af kriminaliseringen.

Denne afgrænsning af strafansvaret skyldes, at den form for billigelse af visse strafbare handlinger, som det er hensigten at ramme med lovforslaget, må forventes i vidt omfang også at finde sted i sådanne sammenhænge. Hvis kriminaliseringen skal have den tilsigtede effekt, er det derfor nødvendigt at afgrænse anvendelsesområdet på den anførte måde.

Bevisbyrden i sager om overholdelse af den foreslåede bestemmelse påhviler anklagemyndigheden. Justitsministeriet er i den forbindelse opmærksom på, at det i en række tilfælde vil kunne være vanskeligt at bevise, at betingelserne for at pålægge strafansvar efter bestemmelsen er opfyldt, når ytringerne er fremsat i en ikke-offentlig sammenhæng.

For så vidt angår forholdet mellem den foreslåede kriminalisering og en sjælesørgers eventuelle tavshedspligt bemærkes, at såfremt der i praksis måtte opstå spørgsmål om strafansvar i sådanne sammenhænge, vil spørgsmålet vedrørende afgivelse af forklaring i forbindelse med efterforskningen og/eller hovedforhandlingen i en straffesag skulle afgøres i overensstemmelse med almindelige straffeprocessuelle regler og principper.